

20ste JAARGANG, NR. 377
23 MEI 2022

IN DIT NUMMER:

- 1 BERICHTEN**
- 3 JAZZ OP DE PLAAT**
 Klatwerk3, Charles Mingus,
 Thomas Pol, Split Level.
- EN VERDER (ONDER MEER):**
- 6** Erfenis Lars Gullin (Lo Reizevoort)
- 7** Het archief van William P. Gottlieb
- 8** Deventer vinylstad (Lo Reizevoort)

18,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 03 2022

NR. 378 KOMT 13 JUNI UIT

BERICHTEN

Henk Meutgeert neemt afscheid en wordt koninklijk onderscheiden

Orkestleider, componist, arrangeur, pianist Henk Meutgeert (1947) heeft op 24 april in Noordwijk een punt gezet achter zijn loopbaan als musicus. Zijn laatste optreden was in Huis ter Duin als leider van het Peter Beets New Jazz Orchestra, waarvan Meutgeert medeoprichter is. Na afloop van het concert werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw vanwege zijn grote staat van dienst en betekenis voor de Nederlandse jazzmuziek. De carrière van Henk Meutgeert omspant ruim vijftig jaar. Hij was onder meer lid van het Metropole Orkest, The Skymasters en het Herman Schoonderwald Kwartet. Meutgeert leidde de New Concert Bigband, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw en het Peter Beets-Henk Meutgeert New Jazz Orchestra. In zijn woonplaats Soest was hij betrokken bij muziekvereniging Patientia Vincit Omnia (Geduld Overwint Alles).

Vanwege de meivakantie is deze Jazzflits dunner dan u van ons gewend bent. Het volgende nummer is onze bezetting weer op volle sterkte.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

HNITA JAZZ CLUB KRIJGT CULTUURPRIJS

De Hnita Jazz Club in Heist-op-den-Berg heeft 10 mei in De Singel in Antwerpen de Ultima voor Cultureel Ondernemerschap gekregen. De prijs is een blijk van waardering voor de wijze waarop een grote renovatie van het clubpand - samen met de gemeenschap - is gerealiseerd. De Ultima is een jaarlijkse culturele prijs van de Vlaamse overheid, die in meerdere categorieën wordt uitgereikt.

“Het verhaal van de Hnita Jazz Club is binnen de jazzwereld bijna ongekend. Ga maar eens op zoek in Vlaanderen naar een gelijkaardige en hoog aangeprezen organisatie die door zo’n moed, volharding en gemeenschapsvorming een wederopstanding kon verwezenlijken”, aldus de vakjury. De club werd opgericht door Juul Anthonissen, die deze tot zijn dood in 2008 leidde. Toen nam zijn zoon Peter de leiding over. Omdat een gezonde exploitatie steeds lastiger werd, droeg hij de club in 2018 over aan een nieuwe coöperatieve vennootschap. Iedereen kon daarvan aandeelhouder, en zo mede-eigenaar van de Hnita-Hoeve worden, de vaste locatie van de Hnita Jazz Club. De nieuwe eigenaren namen de club grondig op de schop en zullen de Hnita Jazz Club op 24 september heropenen. Wat na de renovatie moet resulteren is een ‘kwaliteitsvolle’ jazzclub. Een club die een reputatie heeft hoog te houden. Grote musici als trompettist Chet Baker, bassist Charles Mingus, zanger Gregory Porter, pianist Keith Jarrett, Toots Thielemans, drummer Art Blakey en pianist Bill Evans stonden de afgelopen 65 jaar in Heist-op-den-Berg op het podium. Behalve jazzclub wordt de Hoeve ook een plek waar mensen elkaar kunnen ontmoeten. In de club kunnen bovendien muzikanten van andere genres repeteren en try-outs spelen. “Hnita Jazz heeft een succesverhaal uitgebouwd, gedragen door de gemeenschap”, aldus nogmaals de jury van de Ultima.

De Ultimas worden sinds 2017 uitgereikt en zijn de opvolger van de Cultuurprijzen Vlaanderen die in het begin van deze eeuw in het leven werden geroepen. Er zijn winnaars in categorieën als podiumkunst, letteren, muziek of beeldende kunst.

Voor actuele berichten en concertaankondigingen gaat u naar: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

Rotterdamse concertreeks Jazz in Prins Alexander viert jubileum

De Rotterdamse concertreeks Jazz in Prins Alexander bestaat tien jaar. Dat werd 15 mei gevierd met een optreden van Red plays Nola en The Great Bebop Saxophone Quintet. Gastheer van de reeks is saxofonist Ruud Bergamin. Hij ontving in de loop van de jaren onder anderen zangeres Greetje Kauffeld, zangeres Denise Jannah, pianist Rob Agerbeek, trompettiste Ellister van der Molen en saxofonist Dick de Graaf. De reeks van maandelijkse concerten startte op 29 november 2011. Het eerste podium stond in Brasserie De Verandering aan de Hesseplaats, inmiddels - alweer een aantal jaren - is Wilskracht Bar en Keuken aan het Prins Alexanderplein de plek waar de concerten plaatsvinden. De reeks is een initiatief van de Stichting Concert Dichtbij.

Zutphense concertreeks It's Time for Jazz wordt Mr Jazz

De wekelijkse Zutphense concertreeks It's Time for Jazz heet voortaan Mr. Jazz. De concerten zullen ook niet langer op zondagmiddag meer zijn, maar op donderdagavond. Wel zijn ze als vanouds in de gewelvenkelder van Uffie's aan de Houtmarkt. De zondagmiddag was problematisch voor veel bezoekers, zegt organisator Frank Ong-Alok 5 mei in Nieuwsblad Stedendriehoek: "De sfeer is ook anders in de avond en er zijn meer artiesten beschikbaar op doordeweekse dagen." Mr. Jazz is aangesloten bij het National Podium Plan. Ong-Alok: "Op die manier krijgen de artiesten een hogere gage en wordt er daarom ook entree geheven. Het is immers een echt podium en niet een plekje waar de band achtergrondmuziek speelt tussen het pratende publiek." In juni worden bij Mr. Jazz twee pianisten verwacht: Conrad Miller (9 juni) en Mike del Ferro (23 juni). Het nieuwe seizoen opent op 6 oktober met The Preacher Men.

Meer info:

<https://www.facebook.com/MrJazzzutphen/>

Peter Beets concerteert in de VS

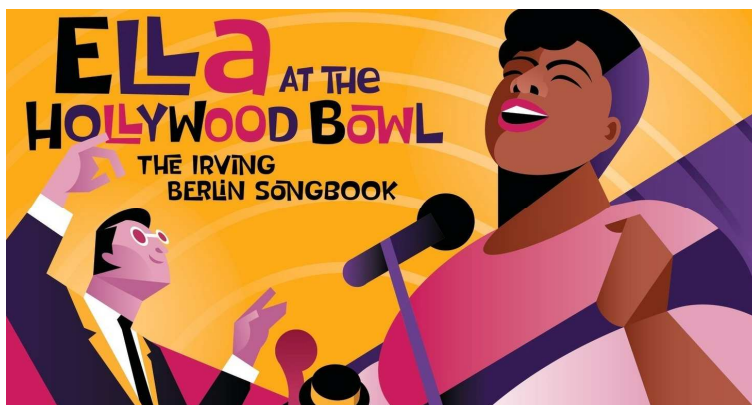
Pianist Peter Beets geeft in juni een aantal concerten in de VS. Op 9 juni start zijn reeks in Philadelphia. Vervolgens gaat hij naar New York en Baltimore. Op vrijdag 17 juni geeft hij zijn laatste concert in de Nederlandse ambassade in Washington D.C.

Bekijk rechtsonder op onze website alle nummers van Jazzflits vanaf 2007. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

31 GENOMINEERDEN VOOR BOY EDGARPRIJS

Uit 87 aanmeldingen zijn door de organisator van de Boy Edgarprijs 2022 – het Fonds Podiumkunsten – 31 nominaties aan een zevenkoppige jury voorgelegd. Die gaat zich de komende tijd buigen over de ontvangen motivatiebrieven en zal de winnaar kiezen. De namen van de genomineerden zijn niet bekendgemaakt.

De procedure voor de Boy Edgarprijs is dit jaar anders dan voorheen. Gebruikelijk was dat de juryleden zelf kandidaten inbrachten. Nu konden tot 17 april kandidaten zichzelf voor de prijs aanmelden of door iemand anders aangemeld worden. In totaal kwamen 87 namen binnen. De selectie van de winnaar uit de 31 genomineerden vindt plaats in meerdere sessies, waarbij de lijst van kanshebbers steeds verder wordt ingekort. De prijs wordt door de juryleden – 'elk met een brede en actuele kennis van Nederlandse jazz- en geïmproviseerde muziek' - toegekend aan de musicus met de grootste verdienste voor de Nederlandse jazzwereld. De winnaar wordt 23 juni in Rotterdam bekendgemaakt tijdens het InJazz Festival. De prijsuitreiking vindt plaats gedurende de eerste helft van december. De winnaar van de Boy Edgarprijs krijgt 25.000 euro en de bronzen wisselsculptuur 'John Coltrane' van Jan Wolkers. De Boy Edgarprijs is de belangrijkste Nederlandse jazzprijs.

VERVE PRESENTEERT LIVE-VERSIE VAN ELLA FITZGERALD'S IRVING BERLIN SONGBOOK

Eind juni verschijnt bij het Verve-label een live-versie van Ella Fitzgerald's 'Irving Berlin Songbook' op cd. Het betreft een opname van 6 augustus 1958, gemaakt in de Hollywood Bowl met een orkest onder leiding van Paul Weston. Het is voor het eerst dat een 'Songbook' van de zangeres in de originele arrangementen in een live-uitvoering te horen is.

Op de plaat staan onder meer versies van 'How deep is the ocean', 'Cheek to cheek', 'Top hat white tie and tails', 'Let's face the music and dance', 'Puttin' on the Ritz' en 'Alexander's Ragtime band'. Alle stukken zijn gearrangeerd door Paul Weston. Die arrangeerde eveneens de studioversies van het 'Songbook'. Ook stond hij in de studio voor het orkest. De opnames werden gevonden in de nalatenschap van Verve-oprichter en producer Norman Granz. Ella Fitzgerald maakte van 1956 tot en met 1964 een aantal 'Songbooks' voor Verve, onder meer met werk van George Gershwin, Cole Porter, Duke Ellington en Johnny Mercer. Voor het 'Irving Berlin Songbook' kreeg ze de Grammy voor 'Best Vocal Performance, Female' en een Grammy-nominatie voor 'Album Of The Year.'

JAZZ OP DE PLAAT

KLATWERK3
Space Age Suite
Eigen Beheer

Boelo Klat maakte al eerder verre reizen, daarvan getuigt bijvoorbeeld zijn vorige plaat 'Lost In Berlin', maar met de dubbelaar 'Space Age Suite' begint zijn nieuwste muzikale verkenning. De Groningse pianist en componist verlaat met deze cd onze wereld. 'Space Age Suite' begint bijna huishoudelijk, alsof je je hond nog even uitlaat, vlak voor een grote reis, maar daarmee zet Boelo zorgvuldige stappen naar elders. En dat elders is 'Outerspace!' De composities, alle van Klat's hand, zijn geïnspireerd door de jarenlange fascinatie van de componist met ruimtevaart en science fiction. Klat's fascinatie begon met de vroege herinnering aan de eerste landing op de maan in 1969 en loopt tot en met de recente landing op Mars. Maar deze omvat ook Hollywoodproducties als 'Star Trek' en 'Star Wars'. Klat wordt op de cd bijgestaan door bassist Jan Ruerd Oosterhaven, die hier uitstekend klinkt. Met name in het nummer 'Space age' komt dit goed uit de verf. Ancel Klooster is een solide drummer die zeker meer aandacht verdient. Luister vooral naar zijn drumsolo in 'M.87'.

De twee schijven van het album zijn getiteld 'Black and White', maar de plaat is allerminst zwart-wit. 'The sky is the limit' en je weet nooit wat dat zal brengen. Al is één ding zeker: het is en blijft de rijke muzikale wereld van Boelo Klat!

Bart Hollebrandse

Bezetting:

Boelo Klat (piano),
 Jan Ruerd Oosterhaven (bas),
 Ancel Klooster (drums, percussie)
 + Hans Breukel (soundscapes).

Luister hier naar een nummer van het album:
https://www.youtube.com/watch?v=aSZFtHJ_mSI

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

THOMAS POL
Blue Soil
ZenneZ Records

In coronatijd bleven veel muzikanten groots denken, ook al werd samenwerken steeds moeilijker. Ik recenseerde voor Jazzflits saxofonist Greg Abate, die de partijen van een complete rietsectie één voor één had ingespeeld. In mijn vrije tijd zag en beluisterde ik de virtuele bigband van koperblazer Menno Daams, die vooral uit hemzelf bestond. (Wat jammer dat dat orkest niet meer bestaat! Zal wel komen door personeelstekort, net als in de horeca.) Bassist Thomas Pol besloot echter het zo klein mogelijk te maken. Op het album 'Blue Soil' (op vinyl verkrijgbaar) horen we hem alleen en ook nog zonder overdubs. De opvallende galm komt door de kerk waar de opnamen plaatsvonden. Je hoort dus een contrabas in een holle ruimte, verder niets. Zo'n soloavontuur voor contrabas wordt al snel een expositie van virtuositeit. Maar ook dat blijft achterwege. In zijn notenkeuze houdt Pol het sober. Hij klinkt volkomen ontspannen, als iemand die werkelijk helemaal niets meer hoeft te bewijzen. En misschien is dat ook zo, al is hij pas even in de dertig.

Elke noot is goed overdacht. De sfeer is meditatief. Vaak laat hij een paar open snaren meelopen, zodat hij elders een soort melodiëlijn kan spelen. Door zo'n lage 'drone' zijn er soms associaties met een doedelzak en Keltische muziek.

Hij speelt funky ritmes, ondersteund door klappen op de klankkast. Hij hanteert de strijkstok en doet dat opvallend deskundig en zuiver. Daarmee creëert hij zowel de gebruikelijke celloachtige lyriek als ook saxofoonachtige riffjes. De thema's - voor zover daarvan kan worden gesproken - zijn ook al sober. De tracks bevatten veel herhaling, maar steeds als je denkt: zo kan-ie wel weer, komt ook het einde in zicht.

Pol kan doseren. Tegelijk is hij een absolute meester op het instrument. 'Blue Soil' wekt de suggestie dat er werkelijk geen moer aan is, zo'n soloconcert voor contrabas. Lezers van Jazzflits weten beter.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Thomas Pol (contrabas).

CHARLES MINGUS
The Lost Album From Ronnie Scott's
Resonance Records

Bezetting:

Jon Faddis (trompet),
 Charles McPherson (altsax),
 Bobby Jones (tenorsax, sopraansax,
 klarinet), John Foster (piano, zang),
 Charles Mingus (bas),
 Roy Brooks (drums, zingende zaag).

Voor meer informatie:

<https://bit.ly/3sEm4UU>

Het is dit jaar een eeuw geleden dat bassist/componist Charles Mingus geboren werd. Ook is het een halve eeuw geleden dat hij met zijn sextet neerstreek in Ronnie Scott's Jazzclub in Londen. CBS liet daarvan opnamen maken, maar besloot niet veel later om zo'n beetje de hele jazzstal (behalve Miles Davis) de deur uit te doen. Het gevolg was dat de banden op de plank bleven liggen, tot het onvolprezen Resonance Records er de hand op wist te leggen. Op 'The Lost Album' kunnen we nu gelukkig horen wat we al die jaren hebben moeten missen.

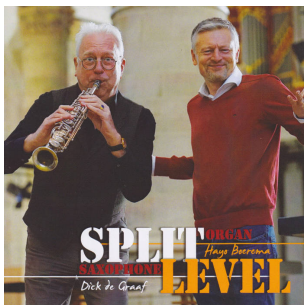
Mingus was met deze groep al een tijd bezig aan een Europese tournee, en de band zat, zoals ze dat bij Studio Sport noemen, goed in de wedstrijd. Behalve één oudgediende, altsaxofonist Charles McPherson, bestond de bezetting uit nieuwe namen. De 19-jarige Jon Faddis, toen nog een protegé van Dizzy Gillespie, is typisch de bravoure-trompettist waar Mingus erg van hield. Saxofonist Bobby Jones (de enige blanke in de groep) is een degelijke blazer die echter flink uit kan pakken als hij de kans krijgt. John Foster is de 'missing link' tussen Jaki Byard en Don Pullen: een pianist met veel gevoel voor traditie, maar ook met veel zin in Cecil Taylor-achtige uitspattingen. Tevens beschikt hij over een goede bluesstem, waarmee hij in 'Pops (a.k.a. When the saints go marching in)' een aardige Armstrong-imitatie neerzet. Roy Brooks is een fijne, swingende drummer die met zijn zingende zaag een extra klankkleur aan het ensemble toevoegt. Tot zover de bezetting. Hoe zit het met de muziek? Mingus koos voor een goede mix van vertrouwde stukken en nieuw werk. In die eerste categorie horen we 'Orange was the color of her dress, then silk blues' en een pittig uptempo genomen 'Fables of Faubus'. De groep gaat flink aan de haal met deze composities, die beide een dik half uur in beslag nemen. Tempo's worden opgevoerd of ingeklonken, ritmiek wordt stevig aangezet of juist losgelaten ten faveure van tempoloze rubato passages. En op de meest woeste momenten is er sprake van een freejazz-vibe, met scheurende saxen.

Nieuw in het repertoire is 'Noddin' ya head blues', een slepende blues met een typische basintro à la 'Better git hit in your soul'. John Foster neemt de zangpartij voor zijn rekening, die gaat over de onverzadigbare seksuele honger van de ik-persoon. Niet zo vreemd voor Mingus, want zijn autobiografie, 'Beneath The Underdog' was net uitgegeven, en daarin maakt de auteur ook ruimschoots gewag van zijn (naar eigen zeggen) indrukwekkende prestaties in bed.

'The Man who never sleeps' is een balladachtige compositie die al eerder op de standards had gestaan, tijdens een Europese tournee van twee jaar eerder. Faddis mag zijn virtuositeit tonen in de intro, waarna het wonderschone arrangement uitgerold wordt en de groep groter klinkt dan een sextet. De arrangeeren componeerkunsten van de bandleider komen ook uitgebreid aan bod in het nieuwe 'Mind-readers convention in Milano' (weer zo'n typische Mingus-titel). Het stuk laveert tussen complexe uitgeschreven passages en stevige improvisaties, met een freejazzfeest tegen het eind.

Resonance levert bij de drie cd's (of elpees, als u dat liever hebt) een uitgebreid boekje met discografische notities van Brian Priestley (auteur van 'Mingus, A Critical Biography'), die destijds ook aanwezig was in Ronnie Scott's. Hij voerde er achter de schermen tevens een gesprek met de beide Charlesen, Mingus en McPherson. De laatste doet los daarvan een boekje open over zijn ervaringen in de bands van Mingus. Bassisten Christian McBride en Eddie Gomez vertellen over de invloed van Mingus op hun basspel. En ten slotte haalt de weduwe van Ronnie Scott, Mary, herinneringen op aan de legendarische concerten. **Herman te Loo**

SPLIT LEVEL
Split Level
STH Records

Het kerkorgel doet ineens opgeld in de Nederlandse jazz en geïmproviseerde muziek. Na een aantal cd's van het HOT Trio en een soloalbum van Guus Jansen, komt nu het duo Split Level met een debuutplaat. Dat zou ook wel eens tijd worden, want saxofonist Dick de Graaf en organist Hayo Boerema werken al sinds 2009 samen onder deze naam. De klassiek geschoolde Boerema en jazzman De Graaf vinden elkaar vooral in lyriek en goede melodieën. Soms zijn die uit eigen pen komen vloeien, zoals het prachtige 'Porch smoking' van Boerema of het springerige 'Luca' van De Graaf. Maar even graag en gretig gaan ze aan de haal met thema's uit de klassieke muziek (Bachs beroemde 'Air' uit de Derde Orkestsuite in 'Air traveller') en de pop ('Fragile' van Sting, dat zelfs twee lezingen krijgt). Ritmisch blijft het repertoire wat achter, maar dat is het gevolg van het feit dat een kerkorgel nu eenmaal weinig 'attack' heeft. Desalniettemin is 'Chaconne' voorzien van een fijne baslijn, ter ondersteuning van de meanderende sopraansax. Wat het duo allemaal vermag, wordt misschien wel het meest duidelijk in het titelstuk - een lange, driedelige improvisatie. Het verschil in positionering (De Graaf op de grond in de Rotterdamse Laurenskerk en Boerema hoog op de orgelzolder) valt hier helemaal weg en de twee fladderen als vogels door de kerk heen. Heel soms drukt Boerema de sax bijna even weg als hij letterlijk en figuurlijk alle registers opentrekt, maar dat is een haast onvermijdelijke bijwerking van het instrument.

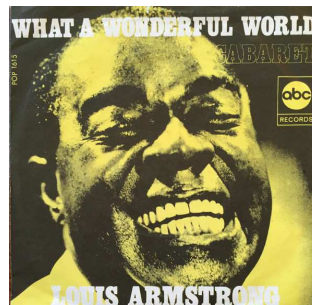
Herman te Loo

Bezetting:

Dick de Graaf (sopraansax, tenorsax),
 Hayo Boerema (kerkorgel).

Luister hier naar 'Air traveller':
<https://bit.ly/3a9GAXI>

DE BEST VERKOCHTE BRITSE JAZZSINGLES
(op basis van hun notering in de hitparade)
Bron: classical-music.com

Louis Armstrong (hoogste notering: 1)

What a wonderful world
 (HMV POP 1615)

Maar één jazzartiest wist op nummer **1** te komen in de Britse hitparade. Dat was trompettist-zanger Louis Armstrong. Hij stond bovenaan in de hitparade op 7 februari 1968. Armstrong was al 66 jaar oud toen hij een megahit scoorde met 'What a wonderful world'. De bovenstaande hoes zat om de Amerikaanse single (uitgebracht door ABC).

Mr Acker Bilk (hoogste notering: 2)

Stranger on the shore
 (Columbia DB 4750)

Een eigen compositie van klarinettist Acker Bilk. De bemanning van de Apollo 10 nam het op een cassettebandje mee op hun reis naar de maan in 1969. In de hitparade kwam het tot nummer **2** op 30 november 1961.

Chris Barber's Jazz Band (hoogste notering: 3)

Petite fleur
 (Pye Nixa 2026)

Een hit uit 1959. Het origineel was van saxofonist Sidney Bechet. De single stond op **3** in de Britse hitparade van 13 februari 1959.

Dave Brubeck Quartet (hoogste notering: 6)

Take five
 (Fontana H339)

Een stuk van de elpee 'Time Out' van het Dave Brubeck Quartet. Geschreven door saxofonist Paul Desmond. Het nummer reikte tot plek **6** in de hitparade, op 26 oktober 1961.

Johnny Dankworth (hoogste notering: 9)

African waltz
 (Columbia DB 4590)

Opgenomen in de Abbey Road-studio in Londen met George Martin als producer. De single van saxofonist Dankworth kwam tot **9** in de Britse hitparade (op 23 februari 1961).

Stan Getz & João Gilberto (hoogste notering: 29)

The girl from Ipanema
 (Verve VS 520)

Het openingsnummer van het album 'Getz/Gilberto' van saxofonist Stan Getz en zangeres Astrud Gilberto bereikte op 23 juli 1964 plek **29** als hoogste notering in de hitparade.

VARIA

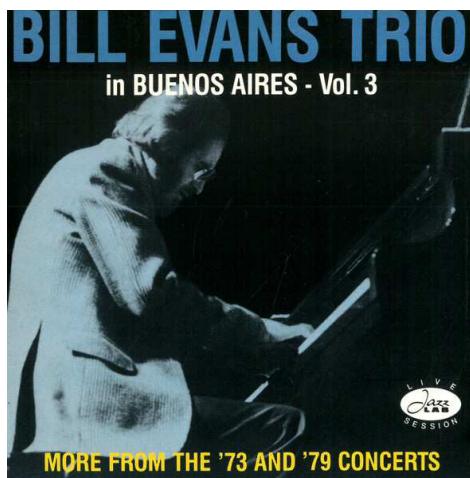
North Sea Jazz Afterparty in BIRD

Artiesten die op 8 en 9 juli na afloop van hun optreden op het North Sea Jazz Festival nog wat willen 'jammen', kunnen terecht op de Official North Sea Jazz Afterparty in de Rotterdamse club BIRD. Die wordt dit jaar voor de dertiende keer georganiseerd. Wie er zullen komen is nog niet bekend, maar publiek is van harte welkom. Het programma start wanneer het dagprogramma van North Sea Jazz Festival er op zit.

29ste editie Jazz in 't Park in nieuwe Gentse Voorhavenpark

De 29ste editie van het Gentse festival Jazz in 't Park vindt 1 tot en met 4 september plaats in het Voorhavenpark in Muide - Meulestede. Dit park is recent aangelegd tussen oude loodsen en historische havenkranen. Het park ligt op wandel- en fietsafstand van het centrum. Het programma van het gratis toegankelijke festival wordt in juni gepubliceerd.

CORRECTIE RECENSIE BILL EVANS (JAZZFLITS 376)

In zijn recensie van twee dubbel-cd's van pianist Bill Evans op het label Resonance Records (Jazzflits 376) meldt Jeroen de Valk dat de live-opnamen - uit Buenos Aires, jaren zeventig - niet eerder werden uitgebracht. Lezer André Drop schrijft ons dat de opnamen sinds dertig jaar beschikbaar waren, onder meer bij het Zwitserse label JazzLab (zie de hoesafbeelding hierboven) en op het kleine label WestWind. Volgens de website discogs.com betreft het hier 'unofficial releases', oftewel zogenoemde 'witte platen'.

Bekijk rechtsonder op onze website alle nummers van Jazzflits vanaf 2007. Klik hier: <http://www.jazzflits.nl/>

DE NALATENSCHAP VAN LARS GULLIN

De muzikale nalatenschap van de Zweedse baritonsaxofonist Lars Gullin (1928-1976) omvat meer dan een groot aantal opnamen op cd, dvd, elpee en internetsites. Zoals gemeld in Jazzflits nr. 372 laat hij ook een dik songboek na. Dat omvat meer dan 120 geregistreerde nummers.

De Amerikaanse tenorsaxofonist Stan Getz nam in 1978 bijvoorbeeld het nummer 'Lars meets Jeff' op. Het is te vinden op de cd 'Stan Getz Quartet Live In Stockholm' (Gambit Records 69312). Ook de Amerikaanse trompettist, bandleider, componist en arrangeur Thad Jones nam op de cd 'The Thad Jones/Mel Lewis Orchestra It Only Happens Every Time' (EMI Svenska 7243 4 75205 5, 1978) nummers van Gullin op, 'Silhouette' en 'Happy again'. Claude Stephenson voorzag ze van Engelse teksten. De Zweedse Monica Zetterlund zingt ze.

Gullin op de hoes van de plaat 'Lars Gullin Swings' (1958).

Regelmatig verschijnen er 'tributes', voornamelijk van Zweedse muzikanten die op Gullin's thema's improviseren, vaak ook in zijn stijl. Jazzveteraan Bernt Rosengren (1937), die zeer regelmatig met Gullin heeft gespeeld, nam in 1994 met zijn kwartet 'Late Date, A Tribute To Lars Gullin' op ((Mirrors MICD 003). De Zweedse tenorsaxofonist produceerde in 2002 'Inside Pictures, A Tribute To Lars Gullin Vol II' (Mirrors MICD 011). Daarop is ondermeer het nummer 'Silhouette' te vinden.

Op de cd 'Bernt Rosengren Quartet Plays Swedish Jazzcompositions' (PB7 018) kon Gullin natuurlijk niet ontbreken. Op de opname uit 2011 zijn de nummers 'I've seen' en 'Theme from aesthetic lady' te vinden.

De Zweden Gunnar Bergsten (baritonsaxofoon) en Peter Nordahl (piano) namen in 2000 de cd 'Play Lars Gullin' op (Propius PRCD 2001). Op de schijf staan uitsluitend stukken van Gullin, zoals de bekende 'Danny's dream', 'Silhouette' en 'Fine together'. Het laatste nummer is ook te vinden op 'Remembering Lars Gullin, The Sanda Church Concerts 1998-2000' (JAMCD 009, 2004). Ook weer Zweedse jazzveteranen gaan daarop aan de slag met werk van Gullin in het kerkje in het gehucht Sanda, de geboorteplaats van Gullin op het eiland Gotland. Daar is ook het Lars Gullin Museum te vinden. Trompettist Jan Allan, gitarist Rune Gustafsson en bassist Gerorg Riedel spelen onder anderen de bekende thema's 'Fine together', 'Silhouette', 'Lars meets Jeff', 'Happy again' en 'Late date'. Zangeres Gunnel Mauritzson (1960) levert op deze opname enige bijdragen. Zij kreeg in 2002 de Lars Gullin-prijs. Die wordt jaarlijks toegekend aan een muzikant die in de geest van Gullin werkt. Behalve een bedrag van SEK 20.000 (een slordige 2.000 euro) krijgt de winnaar twee optredens in het Sanda-kerkje.

Lo Reizevoort

Harry James (NY, tussen 1946 en 1948).

Bill Harris (NY, april 1947).

Red Rodney (NY, juni 1946)

Lionel Hampton en Arnett Cobb (rechts) in de Aquarium-club, (NY, ca. juni 1946. (Foto: William P Gottlieb)

UIT HET ARCHIEF VAN WILLIAM P GOTTLIEB

Drummer Shelly Manne neemt een moment rust. (NY, ca. 1947-1948. (Foto: William P. Gottlieb)

VINYLJACHT IN DEVENTER

Deventer vinyl- en cd-stad? Die betiteling is een beetje overdreven maar sinds Ruud Verkerk onlangs zijn winkel Musicamore opende is een vinyl- en polycarbonaat-wandeling in de historische binnenstad mogelijk. Wel is het zaak van tevoren te kijken wanneer de winkels in voornamelijk tweedehands materiaal open zijn. De openingsdagen en -uren wijken veelal af van de gebruikelijke.

Vanaf het NS-station loopt de vinyljager naar het centrale (markt)plein, de Brink. Die wordt tegenwoordig ontsierd door wijd uitdijende terrassen. Aangekomen bij de Waag, een niet te missen historisch gebouw, slaat de muzikwandelelaar de smalle Kleine Overstraat in. Daar is op nummer 50 sinds kort de winkel **Musicamore** van Ruud Verkerk te vinden. De oud-verkoper van Plato Deventer heeft heel wat jazz in huis. Alles is keurig gesorteerd, de jazz-cd's bijvoorbeeld zijn grotendeels op label of serie te vinden. Ruud verkoopt ook onder meer boeken. Die nam hij over van de vorige huurder van de winkel, een antiquaar. Ruud is te vinden op Discogs, een internationale site waar vraag en aanbod naar tweedehands geluidsdragers worden samengebracht.

Zet de wandeling voort richting Proosdijpassage. Op nummer 8-12 in dezelfde Kleine Overstraat is de fysieke winkel van **Variaworld** te vinden. Wilco de Bruin heeft daar maar een zeer klein deel van zijn gigantische voorraad staan. Het meeste is digitaal via zijn site te bereiken. Het bedrijf heeft een uitstekend zoekprogramma op de thuispagina staan. Via de site bestellen en in de winkel zonder verzendkosten ophalen behoort tot de mogelijkheden.

Even doorlopen en je belandt in de Proosdijpassage. In dit overdekte winkelcentrumpje huist Marcel Leussenkamp met zijn **Walk-in Cd & Vinyl outlet store**. Tussen de popmuziek heeft hij ook veel jazz staan. Walk-in is ook actief op Discogs. Daarop staat een deel van de voorraad, de meeste cd's en elpees staan gesorteerd in de winkel. Walk-in verlatend moet de wandelaar linksaf de Lange Bisschopstraat in. Daar is op nummer 14 een filiaal van de **Plato**keten te vinden. Op de begane grond is een bescheiden voorraad nieuwe
...vervolg in de rechterkolom

VARIA

TOON ROOS TE GAST BIJ PJPJ VOORSCHOTEN

Saxofonist Toon Roos in Voorschoten. (Persfoto)

Saxofonist Toon Roos was 1 mei als solist te gast bij het optreden van de Big Band Koninklijk Conservatorium Den Haag bij het Voorschotense Podium Jong Professionals Jazz. Roos, ook werkzaam als docent aan het genoemde conservatorium, solearde een aantal keren. Veel bijval oogstte hij met zijn solo in 'Just like that', dat gespeeld werd in een arrangement van Peter Herbolzheimer, die het ook schreef. Ook in de toegift 'Here's that rainy day' (Burke, Van Heusen) pakte Roos – die middag de enige Nederlandse instrumentalist op het podium – nog eens flink uit. De bigband van het Haagse conservatorium wordt al sinds begin jaren negentig geleid door John Ruocco.

...vervolg Vinyljacht in Deventer

jazz-cd's en -elpees te vinden. In de kelder is het graaien en grabbelen in bakken met tweedehands schijfjes die slechts een euro moeten opbrengen. Er zit ook jazz tussen. Rechtsafslaand is de Grote Overstraat. Hoewel de naam anders doet vermoeden, is dit ook een klein straatje. Bijna aan het eind is op nummer 60 **Bep Dylan** te vinden. Eigenaar Hans Pijfers heeft een bescheiden voorraad jazz maar probeert ook allerlei leuke hebbedingetjes aan de man/vrouw te brengen. Bep Dylan heeft meer in huis dan direct in de winkel staat. Ook die titels zijn via Discogs te raadplegen.

Aan de vooravond van de alom bekende boekenmarkt is in Deventer op zaterdag 6 augustus van 10 tot 17 uur een platenbeurs met 25 kramen op het Lamme van Diesenplein. De Proosdijpassage uitlopen en je bent er.

Lo Reizevoort

Bep Dylan:
<https://www.discogs.com/seller/BepDylan-Deventer-NL/profile>
Musicamore:
<https://musicamoredeventer.wordpress.com> en
<https://www.discogs.com/seller/ruudverkerk/profile>
Variaworld:
<https://www.variaworld.nl>
Walk-in:
<https://www.discogs.com/seller/walk-in/profile>
Plato:
<https://www.platomania.nl/store/id/7>

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 16 mei 2021

1 Catherine Russell

Send For Me
(Dot Time)

3 Alvin Queen Trio

Night Train To Copenhagen
(Stunt)

2 Jeremy Pelt

Soundtrack
(HighNote)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-**

FLITS-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Lucas Santana. (Foto: Tom Beetz)

FESTIVALS JUNI

RED LIGHT JAZZ

Diverse locaties centrum, Amsterdam

3 tot en met 5 juni 2022

(<https://bit.ly/3whnt4V>)

Met onder anderen: Yuri Honing, **Lucas Santana**, Kika Sprangers, Efraïm Trujillo, Tineke Postma, Benjamin Herman, Jasper Blom en Hans Dulfer.

JAZZ AAN DE MAAS

De Sjtasie, Swalmen

10 tot en met 12 juni 2022

(<https://www.jazzaandemaas.nu>)

Met onder anderen: Lollo Meier, Benjamin Herman Quartet, Montis, Goudsmit & Directie, Frank Paavo – The Jazzpainter, Hans Dulfer Band, Boptale Trio en het Limburgs Jazzcollectief - Tribute To Miles Davis.

Voor meer junifestivals zie het overzicht in Jazzflits 376.

OVERLEDEN

Bob Barnard, 7 mei 2022 (88)

Australische trompettist. Speelde in de jaren '60 bij Graeme Bell, richtte daarna een eigen band op. Succesvolle tournees volgden. Vooraanstaand musicus in zijn land, maar ook internationaal een van de beste spelers in het mainstream genre. Was jongere broer van drummer Len Barnard.

Allen Blairman, 29 april 2022 (81)

Amerikaanse drummer. Vestigde zich na de dood van Albert Ayler in Duitsland, waar hij speelde met Karl(hanns) Berger, Albert Mangelsdorff, Peter Kowald en de Amerikaanse pianist Mal Waldron. Stierf in Heidelberg.

Adelhard Roidinger, 22 april 2022 (80)

Oostenrijkse bassist. Speelde in de jaren '70 bij Hans Koller en Wolfgang Dauner; contacten met Europeanen, onder wie de Engelse saxofonist Alan Skidmore en de Zweedse trombonist Eje Thelin. Richtte zich op elektronica en doceerde aan het conservatorium van Linz.
(jjm)